

opgjort, hvor stort Toldtabet vilde blive for de Varer, der er opført paa Listen af 1920, og det vilde blive et Toldtab paa lavt regnet ca. 25 Mill. Kr. Men Tabet vilde blive langt større endnu, thi man maa erindre, at den sidste Udvidelse af Luksusloven af 1922 kom kun til at gælde for lidt over Halvdelen af Aaret 1922. Og noget lignende gælder den Forhøjelse af Tolden paa Cigarer og andre Specialartikler, som kom i Foraarsmaanederne 1922. Endelig maa erindres den i Februar 1924 gennemførte Lov, som betyder en 7—8 Mill. Kr.s Indtægt for Statskassen. Alt dette maa vi tage med og lægge til de 25 Millioner. Jeg tror derfor paa ingen Maade, jeg gaar for vidt, naar jeg siger, at det her drejer sig om en samlet Toldindtægt paa ca. 35 Mill. Kr. Nu ved jeg vel, at man tænker ikke at importregulere paa det hele Omraade, man tænker kun paa at importregulere for en Del deraf. Men indskrænker man sig til Halvdelen eller en Trediedel, bliver Foranstaltningen saa begrænset, at dens Virkning paa Handelsbalancen vil være tvivlsom, og dog bliver der, selv om man kun tager denne Halvdel eller Trediedel, et Tab, som Statskassen umuligt kan bære under de nuværende Forhold. Og der vil komme flere Tab; thi en Importregulering i et Omfang — gentager jeg —, der skal betyde noget for Handelsbalancen, vil medføre en ganske overordentlig Næringsindskrænkning og dermed et stort Næringstab for en Mængde Mennesker, der giver deres gode Bidrag til Formue- og Indkomstskatten. Det gælder naturligvis ganske særlig Handelsstanden, navnlig hvis man vil gennemføre den, som man siger — hvad jeg nu ikke tror man kan —, nemlig saaledes, at de paagældende, trods det, at de kun faar Halvdelen af de Varer af den vedkommende Art at handle med eller mindre end Halvdelen deraf, ikke maa forhøje deres Priser. Det vil altsaa sige, at de kommer til at drive en Handel, der ganske afgjort vil være mindre rentabel end før og i mange Tilfælde slet ikke bliver rentabel. Det vil medføre ganske overordentlig store Tab i Udbyttet af Indkomstskatten for erhvervsdrivende, der tælles i Titusindvis. Det maa lægges til det forannævnte Tab, som Statskassen vil faa.

Af alle disse Grunde maa jeg altsaa betragte denne Foranstaltning ikke alene som unyttig, men som skadelig paa nærværende Tid. Og hvad der end i 1920 kunde have været anført for den, passer disse i og for sig svage Grunde slet ikke nu, blandt andet af den Grund, som jeg nævnte i

mine Bemærkninger ved Lovforslagets anden Behandling, at Forslaget den Gang gik ud paa *Importforbud*, og altsaa de meget store Vanskeligheder, som følger af Pris-kontrol og Rationering, i det væsentlige bortfaldt. Men endnu mere vil Vanskelighederne stige i Forhold til 1920 derved, at, som sagt, den hele handelspolitiske Atmosfære ikke er til Foranstaltninger af denne Art, og at vi, naar vi gennemfører dem, vil komme til at staa i et ganske anderledes Forhold overfor de øvrige Lande i Europa, end vi vilde være kommet til at staa den Gang, hvilket ganske naturligt i høj Grad vil forøge de handelspolitiske Vanskeligheder.

Jeg gentager, at vi er villige til at forhandle om Foranstaltninger, der er egnede til at formindske Importen, særlig af Luksusvarer, og vi har fremsat et Grundlag for Forhandling i saa Henseende i vort Forslag om Valutaafgift, der, uden at have alle de Mangler, som dette Forslag har, vilde medføre gennemgribende Indskrænkninger i Forbruget særlig af Unødvendighedsvarer. Vi har dels gennemført og dels foreslaaet forskellige betydningsfulde Afgifter af og Toldsatser paa udprægede Luksusvarer af en Højde, der vil være egnet til at formindske Forbruget af disse Luksusvarer. Det er altsaa ikke, fordi vi ikke ser, at det kan være af Betydning at fremkalde en Formindskelse af Forbruget, særlig af Luksusvarer, at vi er imod dette Lovforslag, vi har anvist andre Veje til at naa dette Maal. Vi gaar mod dette Lovforslag, fordi vi anser det for afgjort skadeligt.

Pürschel: Jeg kan fatte mig i stor Korthed her ved Lovforslagets tredje Behandling, idet jeg dels kan henvise til, hvad jeg sagde allerede ved anden Behandling, og dels i mangt og meget kan tiltræde de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard gjorde med Hensyn til Lovforslaget. Ogsaa vi ser saaledes paa et Lovforslag som dette, at det indfører et Slags Overformynderi for Erhvervene med deraf følgende store Usikkerhed og den med enhver Importregulering følgende Vilkaarlighed. Vi tror ikke paa, at Prisreguleringen betyder nogen synderlig Garanti for Forbrugerne, og henviser til de Erfaringer, som man gjorde i Krigstiden. Vi understreger de handelspolitiske Vanskeligheder, som en Importregulering ganske utvivlsomt vil betyde, og jeg gentager her Betragtningen om de finansielle Vanskeligheder, som dette Forslag utvivlsomt vil medføre, hvis det skal